

LE SECRET DE SHABBATH ET DES FETES

COMPTE DU OMER SHAVOUOT

AVANT-PROPOS

L'oeuvre majeure de Rabbi Nathan, principal élève de Rabbi Na'hman de Breslev, est le «Likouté Halakhot», explication du sens caché des quatre sections du Shoul'han Aroukh dont nous avons tenu à éditer une des parties «les secrets du Shabbat et des fêtes».

L'étude des secrets des halakhot nous motive dans les mitsvot car elle nous fait découvrir leur sens profond et nous aide à bien les comprendre, plus les ressentir, mieux les réaliser, elle nous donne la joie dans les mitsvot.

L'étude des secrets des halakhot nous donne les moyens de se débarrasser de nos défauts et faiblesses et de sortir ainsi de toute fatalité et déterminisme, elle nous ramène vers le vrai et le sincère, elle nous améliore.

L'étude des secrets des halakhot nous montre les bienfaits des mitsvot, comment leur observance est une protection pour le corps et l'esprit, combien elles sont nécessaires, aujourd'hui plus que jamais, elle nous fait plus aimer D.ieu.

L'étude des secrets des halakhot donne les réponses aux doutes et questions que chacun de nous peut se poser dans cet exil spirituel provenant essentiellement de l'influence des cultures étrangères de plus en plus grande, elle nous donne la foi.

L'étude des secrets des halakhot nous fait remonter à l'origine des halakhot et fait descendre ainsi un adoucissement de rigueurs sur le peuple juif en général et sur la personne qui étudie en particulier, elle amène le pardon.

Pour la première fois, dans l'édition d'un Likouté Halakhot les textes en araméen sont traduits et expliqués en hébreu dans le but de faciliter la compréhension du lecteur et son approche de concepts qui peuvent être nouveaux pour lui. De même, l'ajout de titres, la typographie des textes et leur découpage en petits paragraphes rendent la lecture plus pratique et plus facile.

COMPTE DU
OMER

halakha 1

ענין ספירת העמר על-פי המאמר ויאמר ה' אל
 משה קרא את יהושע וכו' (לקוטי מוהר"ן חלק א)
 סימן ו, עין שם היטב.

תשובה נקרא כתר, כי (יומא דף לח ע"ב) הבא לטהר
 מסייעין לו, (שם דף לט ע"א) אומרין לו המתן, שהוא
 בחינת כתר, כמו שכתוב (איוב לו ב) כתר לי זעיר
 [המתן לי מעט], והוא בחינת אהיה וכו', עין שם.

ואי אפשר לזכות לזה אלא על-ידי בחינת (תהלים
 לו ז) דום לה', דהינו [כלומר] כשישמע בזיונו ידם
 וישתק, ויסבל החרפות ובזיונות, כי קדם התשובה
 הוא בבחינת אחורי פני אהיה [א אה אהי אהיה],
 והוא בגימטריא דם [הערך המספרי של שם 'א אה
 אהי אהיה' עולה 44 כערך המספרי של תיבת 'דם'],
 ועל-כן באין עליו בזיונות ושפיכות דמים, ועל-ידי
 הדמימה והשתיקה נעשה מדם דום עין שם, וצריך
 לעשות תשובה על תשובה וכו' עין שם, ואזי נעשה

מִזֶּה בְּחִינַת אָדָם לְשֹׁבֵת עַל הַכֶּסֶּא, בְּחִינַת (יִחְזַקְאֵל
א כו) וְעַל הַכֶּסֶּא וְכוּ', עֵינַי שָׁם הֵיטֵב.

1 **וְהִנֵּה יְמֵי הַסְּפִירָה**, שֶׁהֵם יְמֵי תְּשׁוּבָה, יְמֵי
טֹהַר מִבְּחִינַת דָּם נְדוּת, בְּחִינַת שְׁבַעַה נְקִיִּים, כַּמּוּבָא
(פְּרִי עֵץ חַיִּים שְׁעַר חַג הַמִּצּוֹת פֶּרֶק א), הֵם בְּבְחִינַת אוֹמְרִים
לוֹ הִמְתֵּן הַנ"ל, כִּי זֶה עֵקֶר בְּחִינַת כָּלֵל הַסְּפִירָה,
(כַּמּוּבָא בְּסִפְרִים), דְּהֵינּוּ [כְּלוּמַר] שְׁבַפְּסַח, שֶׁהוּא תַּחֲלַת
הַתְּשׁוּבָה, שְׂיוּצָאִין מִן הַסְּטָרָא אַחֲרָא [הַצַּד הָאֲחֵר
(צַד הַטְּמֵאָה)], בְּחִינַת יְצִיאַת מִצְרַיִם, וְאִזּוּ הִיא
בְּחִינַת הַבָּא לְטֹהַר מְסִיעֵין לוֹ, כִּי בְּפֶסַח עֵקֶר
הַתְּשׁוּבָה עַל-יְדֵי סִיוְעָא דְלַעֲלָא [סִיוְעַ שֶׁל מַעֲלָה],
עַל-יְדֵי הַתְּעוֹרְרוֹת עֲלִיּוֹן כַּמּוּבָא (פְּרִי עֵץ חַיִּים שָׁם), וְאִזּוּ
יִתְכַּף אוֹמְרִים לוֹ הִמְתֵּן, דְּהֵינּוּ [כְּלוּמַר] בְּחִינַת יְמֵי
הַסְּפִירָה, שְׂצָרִיכִין לְהִמְתֵּין שְׁבַעַה שְׁבוּעוֹת, בְּחִינַת
שְׁבַעַה נְקִיִּים, כְּדִי לְקַדֵּשׁ וּלְטֹהַר עַצְמוֹ קִדְּם שְׂזוּכָה
לְתַקּוֹן בְּשִׁלְמוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁבוּעוֹת, קִבְּלַת
הַתּוֹרָה, כְּדִי לִילֵךְ מִדְּרָגָא לְדְרָגָא [מִמְדְּרָגָה לְמִדְּרָגָה],
לְתַקּוֹן כָּל הַפְּגָמִים, (וְכַמּוּבָא בְּסִפְרִים), שְׂזָה כָּלֵל בְּחִינַת
יוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח וְתַכְּף אַחֲרַי כֶּךָ סְפִירָה, כְּמוֹ

שְׂאוּמְרִין בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, כְּמוֹ לְמִשְׁלַל הָאֵב
 כְּשֶׁהִתְיַנּוֹק מִתְחִיל לֵילֵךְ אַזִּי מוֹלִיכוֹ בְּיָדוֹ וְאַחַר כֵּךְ
 מְנִיחַ אוֹתוֹ לֵילֵךְ בְּעֵצְמוֹ, כְּמוֹ-כֵן בְּפֶסַח מְסִיעִין לוֹ
 וּמוֹלִיכִין אוֹתוֹ עַל-יְדֵי הַתְּעוֹרְרוֹת עָלִיוֹן, אֵךְ תִּכְרָף
 מְנִיחִין אוֹתוֹ לֵילֵךְ מֵעֵצְמוֹ כְּדֵי שְׂיִתְעוֹרֵר מֵעֵצְמוֹ
 וַיִּתְקַן מֵה שְׁעוֹת, שְׁזָה בְּחִינַת סְפִירָה, בְּחִינַת
 אוֹמְרִים לוֹ הִמְתַּן, כְּדֵי שְׂיַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וַיִּסְבַּל צַעַר
 וּבּוֹשָׁה, לְתִקּוֹן מֵה שְׁפָגַם, וְזֶה מֵה שְׁכָתוּב בַּזֹּהַר (אָמוֹר
 דָּף צז ע"ב) שֶׁהַסְּפִירָה לְטַהַר עֵצְמוֹ מִבְּחִינַת דָּם נְדוּת,
 כִּי זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה, לְתִקּוֹן בְּחִינַת הַדָּמִים שְׁבָאִים
 מִבְּחִינַת אַחֲרֵי אֱהִיָּה כַּנ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת דָּם נְדוּת,
 (כְּמוֹבָא בְּכַתְּבִים, פְּרִי עֵץ חַיִּים שְׁעַר סְפִירַת הָעֵמֶר פֶּרֶק א), כִּי
 עֵקֶר יְצִיאַת מִצְרַיִם וְשָׁבוּעוֹת הוּא בְּחִינַת אֱהִיָּה, כְּמוֹ
 שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת ג יב) כִּי אֱהִיָּה עִמָּךְ וְזֶה לָךְ הָאוֹת
 בְּהוֹצִיאָךְ וְכו' תַּעֲבֹדוּן אֶת הָאֱלֹקִים וְכו', דְּהֵינּוּ
 [כְּלוּמַר] קִבְּלַת הַתּוֹרָה, נִמְצָא שְׁבִקְבַלַת הַתּוֹרָה אַז
 נִתְגַּלָּה וְנִשְׁלַם בְּחִינַת אֱהִיָּה מִבְּחִינַת כְּתוּר, שֶׁהוּא
 בְּחִינַת שָׁבוּעוֹת, שְׂאֵז נִתְגַּלֵּין חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בֵּינָה,
 שֶׁהֵם בְּחִינַת אֱהִיָּה, בְּחִינַת כְּתוּר כְּמוֹבָא, וְעַל-כֵּן
 מְקַדֵּם לָזֶה הוּא בְּחִינַת אַחֲרֵי פְּנֵי אֱהִיָּה, גִּימְטְרִיא

דָם, וְצָרִיכִין לְתַקֵּן הַדָּם נְדוּת כַּנ"ל, וְעַקֵּר הַתְּקוּן
עַל-יְדֵי הַבוּשָׁה, עַל-יְדֵי הַדְּמִימָה וְהַשְּׂתִיקָה, כְּמוֹ
שֶׁמְבַאֵר שָׁם, וְזֶה בְּחִינַת עֹמֵר שְׁעוּרִים, שֶׁהוּא קָרְבָן
מִמֶּאֱכָל בְּהֵמָה, שֶׁזֶה בְּחִינַת הַתְּשׁוּבָה, שֶׁעָקְרָה
עַל-יְדֵי הַבוּשָׁה כַּנ"ל, עַל-יְדֵי דְמִימָה וְשְׂתִיקָה כַּנ"ל,
וְכֵמוֹ כִּן בְּפִרְטִיּוֹת, בְּאָדָם עֲצֻמוֹ, עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה
כְּשֶׁמִּתְבַּיֵּשׁ לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ וְעוֹשֶׂה עֲצֻמוֹ כְּבֵהמָה
שֶׁאֵינָה מְדַבֶּרֶת, כִּי אֵין לוֹ פֶּה לְדַבֵּר, לֹא מִצַּח וְכו',
מִחֲמַת בּוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא [רֹוּעָה
נְאֻמָּן, חֶלֶק בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזֵּהָר] (זֶהָר מִשְׁפָּטִים דְּף קִיט ע"א)
שֶׁזֶה עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה, כְּשֶׁאָדָם אוֹמֵר אֵין לִי פֶּה
לְהִשִּׁיב וְכו' מִחֲמַת בּוּשָׁה, וְעוֹשֶׂה עֲצֻמוֹ כְּבֵהמָה, אֲזִי
נִחְשָׁב כְּקָרְבָן, עֵין בַּזֵּהָר (שָׁם).

2 **וְזֶהוּ** בְּחִינַת עֹמֵר שְׁעוּרִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת
בוּשָׁה, בְּחִינַת דְּמִימָה וְשְׂתִיקָה, שֶׁמְקַרִּיבִין מֵאֲכָל
בְּהֵמָה, כִּי אָנוּ מְדַמִּין עֲצֻמֵינוּ לְבֵהמָה, כִּי אֵין לָנוּ
פֶּה לְדַבֵּר וְכו' כַּנ"ל, וְזֶה עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה כַּנ"ל, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב (יְרֵמִיָּה ג ה) נִשְׁכָּבָה בְּבִשְׁתֵּנוֹ וְכו', וְזֶה בְּחִינַת
(ויקרא כג טו) עֹמֵר הַתְּנוּפָה, וְאֵיתָא [וּמוּבָא] בַּזֵּהָר

הַקְדוּשׁ (בַּלֶּק דָּף קפח ע"ב) תִּנּוּ פָּה, שְׁאָנוּ מִבְּקִשִּׁין אֲזִי
 שִׁיתָן לָנוּ פֶּה לְדַבֵּר, כִּי אָנוּ עֹכְשֵׁיו כְּבִהְמָה כַּנ"ל,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה בְּעֲצָמוֹ אָנוּ מִתְקַנִּין הַדְּבוּר וְזוֹכִין לִפְתּוֹחַ
 פֶּה וְלַדְּבַר, בְּבַחֲיִנַת (תְּהִלִּים נח ב) הָאֱמָנָם אֲלֵם צֶדֶק
 תִּדְבְּרוּן, הֵינּוּ [כְּלוֹמַר] כְּשֶׁאֱמָנָם וְאִמַּת שֶׁהוּא אֲלֵם,
 כִּי אֵין לוֹ פֶּה לְדַבֵּר וְכו' כַּנ"ל, אֲזִי צֶדֶק תִּדְבְּרוּן, אֲזִי
 יִפְתּוֹחַ פִּיו וַיְדַבֵּר, כִּי ה' יִתְבָּרַךְ מְקַיֵּם (מִשְׁלֵי לא ח)
 פִּתּוֹחַ פִּיךָ לְאֵלִים, זֶה בְּחִינַת (שְׁמוֹת ד יא) מִי שֶׁם פֶּה
 לְאָדָם אוֹ מִי יָשׁוּם אֵלִים, אֵלֵם דִּיקָא [מְדִיק], הֵינּוּ
 [כְּלוֹמַר] מִי שֶׁמְשִׁים עֲצָמוֹ כְּאֵלֵם, כִּי עַל־יְדֵי
 הַשְּׁתִיקָה וְהַבּוֹשָׁה, שֶׁהִיא שְׁפִיכוֹת דָּמִים, עַל־יְדֵי־זֶה
 נִתְתַקֵּן אַחֲרֵי אֶהְיָה, שֶׁהוּא גַמְטְרִיא דָם, וְנַעֲשֶׂה
 מִמֶּנּוּ דוֹם לֵה' וְכו' כַּנ"ל, וְעַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת
 אָדָם, (כְּמוֹ שֶׁמְבַאֵר שֶׁם עֵין שֶׁם), וְגַדְרֵי הָאָדָם הוּא מְדַבֵּר,
 נִמְצָא שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה בְּעֲצָמוֹ יוֹצֵא מִבְּחִינַת בְּהֵמָה
 לְבַחֲיִנַת אָדָם, מְדַבֵּר, וְזֶה בְּחִינַת מִי שֶׁם פֶּה, מִי
 דִּיקָא [מְדִיק], שֶׁהוּא בְּחִינַת בִּינָה, בְּחִינַת אֶהְיָה,
 שְׁנִתְגַלָּה עַל־יְדֵי בְּחִינַת אֵלֵם, דֵּהֵינּוּ [כְּלוֹמַר]
 הַדְּמִימָה וְהַשְּׁתִיקָה כַּנ"ל, וְעַל־יְדֵי־זֶה בְּעֲצָמוֹ נַעֲשֶׂה
 הֶפֶה לְדַבֵּר, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת אָדָם, שֶׁהוּא

מְדַבֵּר כַּנ"ל, וְעַל־כֵּן בְּשָׁבוּעוֹת מִקְרִיבִין שְׁתֵּי הַלֶּחֶם,
שֶׁהֵם בָּאִין מִחֻטִּים, וְשֶׁהוּא מֵאֵכֶל אָדָם, שֶׁהוּא
מְדַבֵּר, גַּם חֻטָּה הוּא בְּגִימְטְרִיא עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם
[הֶעֱרַךְ הַמִּסְפָּרִי שֶׁל תִּיבַת 'חֻטָּה' עוֹלָה 22 כַּנֶּגֶד 22]
אַתָּוֶן [אוֹתִיּוֹת] כַּמּוּבָא (תְּקוּנַי זֶהר תְּקוּן סֵט דִּף קִיד ע"א),
כִּי אִז נִתְתַקֵּן הַדְּמִים עַל־יַדֵּי יָמֵי הַסְּפִירָה כַּנ"ל, וְאִז
זוֹכִין לְבַחֲנֵינָת אָדָם כַּנ"ל, וְעַל־כֵּן מִפְּטִירִין בְּשָׁבוּעוֹת
וְעַל הַכֶּסֶּא דְּמוֹת כְּמֵרָאָה אָדָם וְכוּ', כִּי אִזִּי
בְּשָׁבוּעוֹת נִשְׁלָם בְּחִינָה זוֹ כַּנ"ל וְכַמּוּבָא. וְזֶה בְּחִינַת
עֹמֵר הַתְּנוּפָה, תְּנוּ פָּה, כִּי עַל־יַדֵּי־זֶה בְּעֶצְמוֹ נַעֲשֶׂה
הַפָּה לְדַבֵּר כַּנ"ל, כִּי עַל זֶה מוֹרָה הַתְּנוּפָה בְּעֶצְמָה,
שְׁמַנִּיפִין וּמְרִימִין אֶת הָעֹמֵר שְׁעוֹרִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת
בְּהֵמָה, לְהַעֲלוֹתָם לְמִדְרַגַּת אָדָם, מְדַבֵּר, שֶׁזֶה בְּחִינַת
כָּל הַקְּרִבָּנוֹת, לְהַעֲלוֹת מִבְּחִינַת בְּהֵמָה לְאָדָם כַּמּוּבָא,
וְגַם שְׁתֵּי הַלֶּחֶם שֶׁל חֻטִּים שְׁבָאִין בְּשָׁבוּעוֹת טְעוּנִין
תְּנוּפָה גַם כֵּן, לְהַעֲלוֹתָם גַּם כֵּן לְמַעְלָה מִן הַדְּבוּר,
דְּהִינּוּ [כְּלוּמַר] לְבַחֲנֵינָת שְׁתִּיקָה, שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִן
הַדְּבוּר, שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּתוּר, בְּחִינַת (אָבוֹת פֶּרֶק ג מִשְׁנָה
יג) סִיג לַחֲכָמָה שְׁתִּיקָה, (כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבְּנּוּ ז"ל שָׁם), שֶׁזֶהוּ
תְּכֵלִית הַשְּׁלֵמוֹת, כִּי יֵשׁ שְׁנַיִ מִינֵי שְׁתִּיקוֹת, יֵשׁ